

Заједничка адвокатска канцеларија *Добрић*

Адвокати:
Владимир Љ. Добрић Душан М. Васиљевић
Бранислав Маринковић Ана Н. Деспотовић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УСТАВНИ СУД
УСТАВНА ЖАЛБА

11000 БЕОГРАД
Немањина 26

А) Подаци о подносиоцу уставне жалбе:

Илија Р. Девећ из Београда, Виле Равијојле бр. 9,
ЛМБГ 2507952880033

Б) Подаци о пуномоћнику:

Владимир Љ. Добрић, адвокат
Адреса: Београд, Бирчанинова 15
Број телефона: 011 2687-514, 3621-448, 3621-449

Доказ: 1. Пуномоћје за изјављивање уставне жалбе

В) Подаци о појединачном акту или радњи који се оспорава:

Уставном жалбом се побија решење Врховног касационог суда Прев. 56/2020 од 10.09.2020. којим се враћају списи предмета П. 191/2016 Привредном суду у Новом Саду ради поступања у складу са чланом 222.став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку.

Доказ: 2. Решење Врховног касационог суда Прев. 56/2020 од 10.09.2020.

Решење Врховног касационог суда Прев. 56/2020 од 10.09.2020. уручено је путем препоручене поште пуномоћнику подносиоца уставне жалбе адв. Владимиру Добрићу из Београда дана 28.10.2020.

Доказ: 3. Поштанска коверта у којој у којој је достављена судска одлука поводом које се изјављује уставна жалба

Врховни касациони суд је примио списе Прев. 56/2020 ради одлучивања по ревизији тужиоца АТП ВОЈВОДИНА а.д. Нови Сад, Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда бр. 1а и умешача на страни тужиоца Илије Девећа из Београда, Виле Равијојле бр. 9, кога заступа Владимир Љ. Добрић, адвокат из Београда, Бирчанинова 15 изјављене против пресуде Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019, којом су одбијене жалбе тужиоца и умешача на пресуду Привредног суда у Новом Саду 3. П. 191/2016 од 23.01.2018.

Доказ: 4. Пресуда Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019.

5. Пресуда Привредног суда у Новом Саду 3. П. 191/2016 од 23.01.2018.
6. Ревизија Илије Девџа као умешача
7. Ревизија АТП ВОЈВОДИНА а.д. Нови Сад, Нови Сад као тужиоца.

Против решења Врховног касационог суда Прев. 56/2020 од 10.09.2020. није могуће уложити било који редовни или ванредни правни лек, те једино правно средство које стоји на располагању је уставна жалба.

Г) Уставом зајемчено људско или мањинско право или слободу које је повређено или ускраћено:

Решењем Врховног касационог суда Прев. 56/2020 од 10.09.2020. повређено је уставно право:

- право на правично суђење из чл. 32. Устава РС,
- право на правно средство из чл. 36. ст. 2. Устава РС.

Д) Објашњење повређених уставних права:

Право на правично суђење садржано је у чл. 32. ст. 1. Устава РС које гласи: „Свако има право да независан, непристрасан и законом установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега“, с тим да је у чл. 36. ст. 2. Устава РС наведено: „Свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу“. Право на правично суђење регулисано је и у чл. 6. ст. 1. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода: „Свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правилну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона“.

Решење Врховног касационог суда Прев. 347/2020 од 10.09.2020. не садржи правни образложење по ком правном основу Врховни касациони суд као ревизијски суд има право да одлучи да списе врати првостепеном парничном суду са налогом да поступи у складу са чланом 222. став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку. Иако у образложењу наведеног решења није наведен правни основ, он се не може наћи ни у члану 419. у вези са чланом 382. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72 од 28. септембра 2011, 49 од 5. јуна 2013 - УС, 74 од 21. августа 2013 - УС, 55 од 23. маја 2014, 87 од 13. новембра 2018, 18 од 3. марта 2020.) (у даљем тексту: ЗПП). Одредба члана 419. у вези чл. 382. ЗПП може се применити само у случају повреде одредби поступка (учињене пред другостепеним судом), али не и у случају када такве повреде суд није утврдио или на основу околности које су се десиле након правноснажног окончања парничног поступка. Како Врховни касациони суд није утврдио да је учињена било каква повреда било у првостепеном поступку у предмету П. 191/16 пред Привредним судом у Новом Саду, било у овом жалбеном поступку у предмету Пж. 2658/2018 пред Привредним апелационим судом, то није било услова за враћање списка наведених парничних предмета. Врховни касациони суд је одлуком да не одлучи о ревизијама тужиоца и умешача, те да неосновано врати списе првостепеном суду повредио право на правично суђење из чл. 32. ст. 1. (право на приступ суду) и право на правни лек из чл. 36. ст. 2. Устава РС, као и чл. 6. ст. 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Да би се остварила сврха права на правично суђење заштита права мора бити „практична и делотворна“ а не „теоријски илузорна“ како се наводи у пракси Европског суда за људска права у Стразбуру. Право на приступ суду (правично суђење) се састоји од следећих елемената:

- приступа суду у смислу могућности да се поднесе тужба (и други правни лек прописан законом) и да се о тој тужби (одн. правном леку) донесе судска одлука (*Golder*);
- правноснажност судских одлука (*Brumărescu*);
- благовремено извршење правноснажних пресуда (*Hornsby*).

У конкретном случају Врховни касациони суд је предметним решењем повредио право Илије Девећа да се о ревизији коју је изјавио против пресуде Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019. одлучи на делотворан начин, одн. да се о наведеног ревизији ревизијски суд изјасни да ли је ревизија основана или није основана, с тим што је повредио о начело правноснажности пресуде Привредног суда у Новом Саду 3. П. 191/2016 од 23.01.2018. која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019.

Правна последице решења Врховног касационог суда Прев. 347/2020 од 10.09.2020. је да је Привредни суд у Новом Саду поступио по налогу из решења Прев. 347/2020 од 10.09.2020. тако што је донео решења П. 191/2016 од 21.10.2020. којим је одредио прекид правноснажно окончаног парничног поступка у предмету П. 191/2016.

Доказ: 8. Решење Привредног суда у Новом Саду П. 191/2016 од 21.10.2020.

Тако прекинути парнични поступак се не може на правно ваљан начин наставити, чак и да стечајни управник тужиоца преузме предмет и да изјаву да наставља поступак. Наиме, уколико би првостепени суд и донео решење о наставку, то би значило да се наставља првостепени поступак, који је већ правноснажно окончан. Поред тога, првостепени суд не би имао процесног основа да парничне списе настављеног првостепеног поступка проследи Врховном касационом суду на наставак ревизијског поступка, јер за то не постоји основ у Закону о парничном поступку. На тај начин се Илија Девећ је онемогућен у праву да Врховни касациони суд на делотворан начин одлучи о ревизији коју је изјавио.

Илија Девећ посебно указује да није било законских услова да Врховни касациони суд налаже првостепеном суду да прекине правноснажно окончан парнични поступак у смислу члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП. Врховни касациони суд се приликом доношења решења о враћању списка предмета позвао на то да је извршио увид у решење решење Агенције за привредне регистре БД 7379/2020 од 28.07.2020. које је донето скоро 10 месеци након правноснажног окончања парничног поступка. Привредни суд у Новом Саду се у образложењу решења позвао на решење Агенције за привредне регистре БД 7379/2020 од 28.07.2020. као и да је извршио увид у стечајне списе Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/20190, те је поступио по ставу Врховног касационог суда, што значи да су и Врховни касациони суд и Привредни суд у Новом Саду одлучивали о разлогу за прекид који је настао након правноснажности пресуде Привредног суда у Новом Саду 3. П. 191/2016 од 23.01.2018. која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж. 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019. У том смислу, чак и да је суд правилно утврдио да су наступиле правне последице отварања стечајног поступка над тужиоцем (а није), није било процесно могуће донети решење којим се утврђује прекид правноснажно окончаног парничног поступка. Налог Врховног касационог суда да се правноснажно окончан парнични поступак прекине је

директна повреда начела правноснажности првостепене пресуде, а да Врховни касациони суд пре тога није мериторно одлучио да ли постоје услови за усвајање ревизије и укидање другостепене (и првостепене) пресуде или за одбијање ревизије као неосноване и потврђивање другостепене пресуде. Након што првостепени суд прекине првостепени парнични поступак, такав поступак не може да се настави јер би наставак значио да првостепени суд има обавезу да поново одлучује о тужбеном захтеву о којем је већ одлучио, нити првостепени суд може да предмет врати Врховном касационом суду на даље одлучивање по ревизији, јер за такво поступање нема процесних овлашћења.

Решење Агенције за привредне регистре БД 7379/2020 од 28.07.2020. је донето на основу решења Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 22.1.2020.

Доказ: Решење Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 22.1.2020.

На основу наведеног се види да над тужиоцем није по основу решења Ст. 9/2010 од 22.1.2020. отворен стечај, већ да је обустављена примена раније усвојеног плана реорганизације, те да се стечајни поступак наставља кроз банкротство, све сходно одредбама Закона о стечајном поступку. Такво решење Ст. 9/2010 од 22.1.2020. последица је примене Закона о стечајном поступку, на основу којег када се усвоји план реорганизације наступа ЗАСТОЈ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА, који престаје у случају обуставе примене плана реорганизације, када се поступак наставља кроз банкротство. О томе постоји јединствена судска пракса (у прилогу се доставља и извод из решења Привредног апелационог суда Пж. 2602/2011(1) од 7.4.2011 – Судска пракса привредних судова, Билтен бр. 1/2011). На основу наведеног проистиче да је на основу непостојећег разлога за прекид поступка Врховни касациони суд донео решење да враћа списе предмета првостепеном суду са налогом да првостепени поступак прекине.

В) Захтев о коме Уставни суд треба да одлучи

Подносилац уставне жалбе предлаже да Уставни суд Србије поништи решење Врховног касационог суда Прев. 56/2020 од 10.09.2020. са налогом да Врховни касациони суд настави ревизијски поступак и донесе пресуду поводом изјављених ревизија на пресуду Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019.

Београд, 27.11.2020.

Подносилац уставне жалбе
Пуномоћник Илије Девећа
Владимир Љ. Добрић, адв.

ВЛАДИМИР Љ. ДОБРИЋ
АДВОКАТ
11000 БЕОГРАД, Бирчанинова 19
Телефон: (011) 2687-514
Моб: 064 1153-999

ПРИЛОЖЕНА ДОКУМЕНТА:

- пуномоћје за подношење уставне жалбе,
- Решење Врховног касационог суда Прев. 56/2020 од 10.09.2020.
- Пресуда Привредног апелационог суда 2. Пж. 2658/2018 од 12.09.2019.
- Пресуда Привредног суда у Новом Саду 3. П. 191/2016 од 23.01.2018.
- Ревизија Илије Девећа као умешача
- Ревизија АТП ВОЈВОДИНА а.д. Нови Сад, Нови Сад као тужиоца
- Решење Привредног суда у Новом Саду П. 191/2016 од 21.10.2020.
- Решење Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 22.1.2020.